

Katri Valan

Rakit ja Hurttat

Katri Valan Puiston Koirakerho ry:n jäsenlehti

Syksy 2003

Tässä numerossa:

Tervehdys Kristalta
Mikä on Katri Valan puiston koirakerho
Hallituksen esittely
Ajankohtaista asiaa puistosta mm. aita-asiaa
Syystalkoot
Syyskokous
V.I.D - very important dog: Reetu
Kuka oli Katri Vala
C-vitamiini askorbiinihappona vai askorbaattina
Uusi järjestyslaki
Jäseneksi liittyminen

Katri Valan puiston
Koirakerho ry

Niin kuin moni teistä on jo varmasti kuullutkin, on minut valittu Katri Valan puiston koirakerho ry:n puheenjohtajaksi, kokouksessa joka pidettiin 24.07.2003 kello 18.00, itse koirapuistossa. Nimeni on siis Krista Hagman ja olen 33-vuotias Perunkarvatomankoiran (puuterihuisku) hyvin onnellinen omistaja!

Voisin tässä ensimmäisessä koirapuiston lehtisessä kertoa hieman itsestäni. Olen steinerpedagogi, siis aivan tavallinen ope, joka opettaa luokkia 1-8 kaikissa aineissa (puh!) ja ylempiä luokkia kuvaamataiteissa ja historiassa.

Kipinän koiriin sain isäni mummulta. Hänellä oli ”aina” Collie, ja kun sitten pääsin siihen ikään, että vanhempani olivat sitä mieltä, että hoitaisin omaa koiraa kunnolla!!! ja koko sydämestäni, sain heiltä Collien, ystäväni Dannickin, Danin. Nyt Dani juoksentelee Skottlannin nummilla onnellisena ja vailla huolta, ja minulla on uusi pieni ystävä. Perunkarvatomankoiran, Perro sin Pelo del Peru, Bays Bushyfur Alibamu = Tobbe. Todellinen ”luupää”, jos vertaan häntä Daniin. Pyydän tässä vaiheessa jo kaikilta anteeksi erästä asiaa, en nimittäin ole koskaan voinut puhua koiristani tai kissoistani muussa muodossa kuin hän. Joten suonette sen minulle anteeksi ;-)

Moni kehoitti minua olla ottamatta vastaan puheenjohtajan tehtävää, on kuulema ”koiran hommaa!!!”;-)! . TOTISESTI! Katri Valan puiston koirakerhohan on koiria varten, jopa omani voi käydä täällä ja kalliot ovatkin Andien koiran ”pikku paratiisi”.

Itse koirapuisto on todella kaunis. Meidän koirapuistossamme kasvaa jopa kolme komeaa saarnipuuta. Kalliokasveja löytyy ihailtava määrä. Sitä kummastelinkin, koska koirathan temmeltävät puistossa moneen otteeseen jo yhden viikon aikana! Suuri ja laaja vaahtera antaa vilvoitus- ja varjopaikan aurinkoisena päivänä ja sadesäällä suojan. Ja alhaalla rinteessä hopeapajun lehdet kimaltelevat aamuauringossa. Kalliokin on tänä aamuna sen verran viileä, että Tobbe, kavereita odotellessaan, löhöilee sen vilpoisassa syleilyssä ;-). Tuuli suhinoi puiden lehdistössä...no, se siitä! Reetu astui juuri puistoon ;-), hiekka põliseen ja tanner tömiseen kun kaksi kaverusta ryhtyivät reippaaseen leikkiin...täytyy jatkaa kotona, näistä hetkistä kun ei mistään hinnasta tahtoisin luopua. Aittoa iloa ja toisen ymmärtämistä, ainakin kaksi asiaa jotka koirat osaavat kummastuttavan ihailtavasti.

”ASIA ASIAA” KOSKIEN PUISTOA

Helsingin kaupungilla ei ole varoja ylläpitää ainaakaan meidän koirapuistoamme muuten, kuin tuomalla talkoisiin hieman tarvemateriaalia, kuten tämä tutuksi tullut pesty pyöreä sora ja lisää työkaluja. Se, että he ystävällisesti poistivat rikkaruohot oli aivan erikoistapaus. Ruusuista keskustellaan juuri nyt kaupungin kanssa. Olen vienyt eteenpäin tätä ruusuasiaa, koska katson sen tärkeäksi. Ensinnäkin ne vievät kovin paljon tilaa puistostamme, toiseksi niiden juuristossa pesii lauma city-rottia ja kolmanneksi ruusupensaat eivät kuulu koirapuistoon. Lyhytkarvaiset koirat saavat piikeistä haavoja ja pitkäkarvaisiin takertuu irronneita oksia. Ilmoitustaulun olemme saaneet takaisin, korjattuna ja hyvin sijoitettuna koirapuiston ulkopuolelle, ja toivonkin että sitä käytettäisiin asioiden ilmoitteluun. Taulu ottaa vastaan ihan tavallisia nastoja, joka on hyvä asia. Tässä pieni huom! huom! lista jota olen puistossa ollessani kirjoitellut ;-):

- Yritetään muistaa kaupungin antamat ajat puiston käyttöä varten, 07.00-22.00. Näin säästyään monilta valituksilta.
- Puiston voi aina silloin tällöin kiertää, voi löytää yllättäviäkin asioita! Kannattaa ottaa mukaan nämä kuuluisat ”kakkakihvelit”, niin voi samalla kerätä niitä jätöksiksi pois, jotka ovat jääneet sinne kun koirat ovat olleet temmeltämässä. Tarpeensa he voivat suorittaa myös silloin, eikä se tekisi puistollekaan pahaa kun sen tasaisin väliajoin kävisi kunnolla läpi. Omasta kokemuksesta voin kertoa,, että se ei vie kun noin 5 minsaa!

- Jos tullaan lasipullojen kanssa puistoon, niin ei riitä, että laittaa sen tyhjän pullon ”tuhkakuppeihin”. Moni koira hakee pulloja niistä, eikä se ole mukavaa. Siis, pulloja mukaan pois lähtiessä tai jätettäessä. (palailen tähän seuraavassa lehtisessä, jospa vaikka kerättäisiin nämä pulloja ja saisimme panttirahat puistolle?)

- Kannattaisi miettiä minne ja miten sen tupakkinsa stumppaa. Jos joka päivä saa kerällä stumppuja maasta alkaa tulla hieman ”neuroottinen” olo...kun siis itsekin tupakoi ;-). Yritän itse aina stumppata tupakan ennen kuin heitän sen tuhkakuppiin ja yleensä kaadan niihin vielä vettä, ettei varmuudella syty minkään moisia paloja. Sovittaisiinko niin, että tuhkakupit ovat juuri sitä, siis tuhkakuppeja?! Niihin ei laitettaisi mitään muuta, ei koirankarvoja, karkkipaperia, tyhjiä tupakka-askeja eikä tyhjiä pulloja? Tämä on monelta tullut toivomus.

- Jos koiramme kaivavat, ja kun he kaivavat, kuoppia, niin peitetään ne ennen lähtöämme? Olisi todella ikävää jos joku koira satuttaisi itsensä näiden kuoppien johdosta..

- Puiston ylläpito voisi olla sellainen hyvä tapa niin että sitten kun koittaa itse talkooviikonloput, voisimme keskittyä kaikenmoiseen muuhunkin kuin perussiivoukseen. Se antaisi muutenkin puistosta positiivisen kuvan heille, joilla ei ole koiraa eikä välttämättä edes pidä koirista tai puistostamme. Sama pätee kaupungin suuntaan, jos me teemme joka viikko jotain puistossa, jokainen tietysti vähän kerrallaan, voisi olla mahdollista, että hekin tulisivat suuremmalla mielenkiinnolla meitä vastaan puistoa koskeissa asioissa. Ajatelkaamme siis positiivisesti ;-)!

LOPUKSI

Tahtoisin vielä sanoa muutaman sanan koirakerhon aktiivisuudesta, toistan hieman itseäni tässä kohdissa ;-). Kun ”kuulumme ja näymme” sopivasti, tarkoittaen lehteä netissä, ilmoitustaulua, puiston sisäistä siisteyttä ja myös sen ympäristön silmäilyä siisteyden suhteen, voimme sitten vasta alkaa mielenkiinnolla odottamaan ihmisten ja ympäristön asenteiden muuttumista meitä koiraihmissä ja koiria kohtaan. Ennen sitä, valitettavasti, tulee vanhat ajattelutapaavat ja ehkä myös antipatiat koirapuistoamme kohtaan olevan ne vallitsevat. Mutta, niin kuin kirjoitin ja ajattelen, voimme kaikki yhdessä muuttaa niitä mielikuvia. Kunhan muistamme pitää puistomme siistinä, siinä määrin kuin kykenemme, ja olla aktiivisia ja positiivisia. Uskon näiden asioiden olevan juuri niitä asioita joita meiltä myös odotetaan.

Parhain ja aurinkoisin terveisin,

Krista & Tobbe

Mikä on Katri Valan puiston koirakerho?

No: 1/2003

Katri Valan

Rakit ja Hurtat

Katri Valan puiston koirakerho perustettiin alunperin syksyllä 2001 pitkän pohdinnan tuloksena. Toiminta alkoi pienimuotoisesti talkoiden ja yhteisten illanviettojen järjestämisillä.

Viralliseksi yhdistykseksi koirakerho rekisteröitiin marraskuussa 2002, josta alkoi kerhon uusi kukoistuskausi! Suuri osa "alkuperäiskansasta" kun oli tällä välin ehtinyt kadota Kallion nurkilta, alkoi ankara metsästys uusien innokkaiden kerholaisten perään.

Heinäkuussa pidimme puistossa kokouksen, jossa nimettiin uusi hallitus ja luotiin pohja uudelle ja loistokkaalle Katri Valan puiston koirakerho ry:lle! Hallituksen pikaesittely alla. Tällä hetkellä jäseniä yhdistyksessämme on noin 30.

Yhdistyksemme ei kaikesta mystiikasta huolimatta ole mikään salakerho, vaan kaikki ovat sydämellisesti tervetulleita toimintaan mukaan. Lisätietoja yhdistyksestä tämän lehdykän takakannessa ja koirapuiston ilmoitustaululla.

Säännöt

1. Yhdistyksen nimi ja kotipaikka
Yhdistyksen nimi on Katri Valan puiston koirakerho ry ja sen kotipaikka on Helsinki.
2. Tarkoitus ja toiminnan laatu
Yhdistyksen tarkoituksena on edesauttaa koiranomistajien keskinäistä kanssakäymistä ja pitää yllä yleistä keskustelua koiraa-asioista sekä kehittää ja parantaa Katri Valan puistossa olevan koirapuiston ja sen ympäristön olosuhteita.
Tarkoituksensa toteuttamiseksi yhdistys pitää yhteisiä kokouksia ja järjestää koirapuiston siivoustalkoita sekä järjestää yleisötapahtumia ja pitää yhteyttä Helsingin kaupungin viranomaisiin ja lähialueiden asukkaisiin koirapuistoa koskevissa asioissa.
Toimintansa tukemiseksi yhdistys kerää jäseniltä liittymis- ja jäsenmaksun, ottaa vastaan testamentteja ja lahjoituksia, järjestää koiraa-aiheisia tapahtumia, kuten esim. kirpputori, match show ja puhvetti. Yhdistyksen tarkoituksena ei ole tuottaa taloudellista voittoa.
3. Jäsenet
Yhdistykseen jäseneksi voi liittyä jokainen, joka hyväksyy yhdistyksen tarkoituksen ja säännöt. Jäsenet hyväksyy hakemuksesta yhdistyksen hallitus.
4. Jäsenen eroaminen ja erottaminen
Jäsenellä on oikeus erota yhdistyksestä ilmoittamalla siitä kirjallisesti hallitukselle tai sen puheenjohtajalle taikka ilmoittamalla erosta yhdistyksen kokouksessa merkittäväksi pöytäkirjaan.
Hallitus voi erottaa jäsenen yhdistyksestä, jos jäsen on jättänyt erääntyneen jäsenmaksunsa maksamatta tai muuten jättänyt täyttämättä ne velvoitukset, joihin hän on yhdistykseen liittymällä sitoutunut tai on menettelyllään yhdistyksessä tai sen ulkopuolella huomattavasti vahingoittanut yhdistystä tai ei enää täytä laissa taikka yhdistyksen säännöissä mainittuja jäsenyyden ehtoja.
5. Liittymis- ja jäsenmaksu
Jäseniltä perittävän liittymismaksun ja vuotuisen jäsenmaksun suuruudesta päättää syyskokous.

Täydelliset säännöt löydät osoitteesta www.kukin.to/koirakerho

Hallituksen esittely

Puheenjohtaja:

Krista Hagman /Tobbe
khagman@welho.com
p. 040-590 3923

Sihteeri:

Mervi Kaplas /Rudi
mervi.kaplas@kolumbus.fi

Rahastonhoitaja:

Elina Kukinto /Manta ja Miina
elina@kukin.to

Tiedottaja:

Nina Mäntynen /Bella
nina.mantynen@thermo.com

Jäsenet:

Emilia Soulanto /Ronja
emilia_soulanto@hotmail.com

Lippe Airas /Reetu
lippe.airas@restel.fi

Krista Pirskanen /Aki
krista.pirskanen@yahoo.com

**TERVEISET KAUPUNGIN
RAKENNUSVIRASTON
KÄYNNISTÄ 03.09.2003**

Tapasin omassa puistossamme kaupungin väkeä. Asia koski koirapuistomme tulevaisuutta ja niitä muutoksia joita kaupunki suunnittelee.

Tulevaisuus näyttää nyt tällä hetkellä aivan hyvältä, jos itse pidämme puiston kuntoa hieman yllä. **Kaupungilla ei ole varoja** korjata muita vikoja ja epäkohtia, kuin ne jotka tuottavat mahdollisesti vaaraa koirille, ihmisille tai ympäristölle. Esimerkiksi ruusut tullaan aitaamaan kokonaan, syynä hapero aita Käenkujalle päin. Uusi aita alkaa alhaalta hopeapajun luota, siitä hiekkakasan takaa pitkin (noin 30 cm asvaltoidusta tiestä) vanhaa aitaa seuraten ohi pienen

kallionkielekkeen ja ruusujen ohi loppuakseen siihen kohtaan aitaa ensimmäisen portin päähän joka on maalattu. Tämä tulee tapahtumaan syyskuun aikana.

Saamme myös **muoviläpät** portteihin asap.

Kalliossa olevat pultit tullaan hitsaamaan irti kunhan maasto on tarpeeksi kostea hitsaukselle.

Peruskorjausta ei tule. Ensi vuosi suunnitellaan ja vasta seuraavana vuonna voidaan odottaa jotain. Siis tälle vuodelle, 2003, ei ole luvassa mitään. 2004 suunnitellaan ja 2005 alkaa uudistukset. Koirapuisto pysyy siinä missä on, ainakin näillä suunnitelmilla jotka pätevät juuri nyt.

Kerholla on nyt kartta joka kattaa koko puiston, siinä mainitaan kaikki kasvit ja missä ne siitsee. Uutta "suunitelmakarttaa" ei voi saada, koska sellaista ei ole.

Kaiken kaikkiaan voin ainoastaan todeta, että kaupungin kanssa on ollut helppoa keskustella, nyt kun on oikeat nimet ja ihmiset jotka hoitavat asioita. He ovat ymmärtäväisiä ja keskustelu on avointa ja helppoa.

Tässä tapaaminen lyhykäisyydessään.

AIDASTA ASIAA

Keskustelin tänään, 01.10.2003, kaupungin "joka-paikan-luurari" Seppo Suomelan kanssa asiasta nimeltä uusi aita...tai paremminkin niistä sopivasti koiran mentävistä maavaroista joita löytyy vähän sieltä sun täältä. Hän kertoi, että he olivat käyneet katsastamassa aidan ja todenneet samat ongelmat kuin me. Hupaisin juttu oli keskustelumme aikana se seikka, että "kivet ovat kiven alla nykyään"! Tarkoittaen sitä, että he ovat suunnitelleet aidan korjausta niistä kohdin joissa on suuri aukko, laittamalla maata ja suuren kiven. Muutenkin he totesivat aidan olevan liian korkealla maasta. Pitäisi olla maassa kiinni.

Parasta kuitenkin on, että asialle tehdään pitkä pikimmiten jotain. Seppo Suomela lupasi nyt kuitenkin löytää sen kiven sieltä "kiven alta"!

Aurinkoista syksyä toivotellen,
Krista

Syystalkoot
lauantaina 11. lokakuuta
klo 14.00 alkaen

Koirakerho tarjoaa talkoolaisille
makkaraa ja mehua.

Kaikki joukolla
siivoilemaan!

Yhdistyksen sääntö-
määräinen syyskokous
maanantaina 20. lokakuuta
klo 18.00

Tarkemmat tiedot kokouspaikasta
sähköpostitse ja ilmoitustaululta.

Nimi: Reetu (Cocoon´s Do You Mind)

Rotu: Bokseri

Synt.aika: 19.8.2001

Harrastukset: Riehuminen, nukkuminen, mielenkiintoisten hajujen "jäljestäminen" (myös Janin tekemä makkarauutu on mennyt mainiosti) Intohimona Frolicin nappulat

Reetu on parivuotias ja erittäin utelias "pikku" poitsu. Kaikki mitä isäntä tai emäntä (tai joku muu ihminen) tekee pitää nähdä. Herran mielestä ihmiset ovat kaikkein kivoimpia, puistossakin pitää ensin moikata isäntä/emäntä ja sen jälkeen vasta koira. Tai toisaalta, eihän sitä koirakaveria välttämättä tarvitse edes moikata, kunhan ihmiseltä saa rapsutusta!

Tutun tuhinan tunnistaa jo kaukaa. Reetu ei ihan helpolla pääse ketään yllättämään, niin kuuluvaa on herran tulo. Hauskimman kuulosta tuhina on silloin, kun Reetu käy nukkumaan. Ensin kierretään paikkaa millljoona kertaa älyttömän tuhinan kanssa, kun pesä on vihdoin valmis voidaan käydä tyytyväisenä pitkäkseen mahtavan huokauksen

saattelemana.

Reetu on hurjasta ja mahtavasta ulkonäöstään huolimatta kiltti koira, jolla on ollut kotijoukkojen mielestä hieman liian pitkä uhmaikä. Välillä herra tottelee kuin unelma, mutta kun tulee jotain todella mielenkiintoista eteen tai sitten kun Reetu on aivan varma, että tuolta ihmiseltä hän saan rapsutusta, niin kuulo heitetään nurkkaan ja tehdään kaikkea muuta kuin mitä pitäisi (Monet puistolaisetkin ovat tunteneet Reetun tassun läimäytyksen jossain päin kehoaan, kun herra haluaa rapsutusta ja huomiota).

Lämmin sää on hieman Reetua

rauhoitannut, mutta kun syksy saapuu alkaa herrakin saada taas tarmoaan takaisin...

Reetulla on myös ihka omat kotisivut osoitteessa <http://koti.welho.com/tpiirone/reetu>. Sivuja ei ole päivitetty vähään aikaan, mutta me yritämme tehdä asiaan parannuksen.

Mukavaa kesän jatkoa!

T: Reetu, Lippe ja Jani

Huumoripläjäys!

Varokaa Koiraa!

Pienen kyläkaupan ikkunassa oli teksti: "VAARA! VAROKAA KOIRAA! Turisti astui varovasti liikkeeseen sisään, mutta ei nähnyt kuin vanhan, harmittoman näköisen ajokoiran makailmassa tiskin vierustalla.

"Onko TÄMÄ se koira, jota pitäisi varoa?" Hän kysyi kauppiaalta.

"Juu-u", virkkoi kauppias, "saattaahan tuota joku kompastua siihen."

Katri Vala, oikealta nimeltään Karin Alice Wadenström, 1901-1944, oli kiistelty ja myös kiitetty runoilija. Hänen runonsa jakoi kriitikot kahteen leiriin, siitä syystä että hänen tapansa kirjoittaa 1920-luvulla oli poikkeava. Kiistely käytiin ainoastaan kirjallisella tasolla, koska Katri Valalla oli kovin vaapaarytmisen tapa kirjoittaa. Vasta 1930-luvulla kiistoihin liittyi myös politiikka. Poliittikkaa siksi, siksi että hän läheni vasemmistoa, ja se toki näkyi hänen runoissaan.

Katri Vala syntyi Muoniossa, mutta muutti jo seuraavana vuonna Porvooseen, jossa hänen isoisänsä toimi kanttorina. Vuonna 1911 Katrin isä, metsänhoitaja Robert Wadenström, kuoli ja samana vuonna Katri Vala kirjautui Porvoon Yhteiskouluun. Ylioppilas hänestä tuli vuonna 1919.

Katri Vala piti Porvoota suurena innoituksen lähteenä. Seuratessaan Johannes Linnakosken hautajaissaattuetta hän totesi: ”Kirjailia on oikeastaan suurempi kuin keisari”. Koulunkäynti sujui hyvin ja Katri Vala oli myös tunnollinen partiolainen. Porvoossa alkoi myös hänen kiinnostuksensa ja innostuksensa runouteen. Vuonna 1915 hän voitti Pääskynen-lehteen kirjoittamallaan runolla. Vasta Porvoonvuosien jälkeen Katri Valasta tuli suomenkielisen lyriikan, modernismin ja vapaarytmisen runouden uranuurtaja.

Katri Valan elämään mahtui kosolti vastoinkäymisiä sekä köyhyyttä. Hän elätti äitinsä Alexandran ja veljensä Niilon, hän menetti terveytensä, koki pettymyksiä mies- ja ystävyysuhteissa sekä joutui poikansa Maurin yksinhuoltajaksi aviomiehensä Armas Heikelin istuessa poliittisista syistä vankeustuomiota sodan aikana. Naimisiin Katri meni vuonna 1930. Vaikka hän valmistui kansakoulunopettajaksi 1922, ei hän koskaan onnistunut saamaan vakituista opettajan virkaa.

Erinäisiä työrupeamia opettajana hänellä toki oli, mutta lopulta vuonna 1926 saatu tuberkuloosi vei hänen voimansa ja hän kuoli sodan loppuvaiheissa 1944 Eksjön parantolassa Ruotsissa.

PAJUPILLI

*En ole lipunkantaja,
en kotkansydäminen tiennäyttäjän
matkallanne aamun maahan.
Olen virran partaalla paju,
jonka läpi tuulet puhaltavat,
josta maailman kapinallinen henki
taittaa yksinkertaisen pillin
soittaakseen sävelmän,
jossa on myrskyä, tuskaa, rakkautta
ja mukana aamunsarastusta.*

Katri Vala oli Tulenkantajien kirjallistaiteellisen ryhmittymän jäsen. Valtion palkinnon saaneena esikoiskokoelmansa Kultainen puutarha porvoolaistytön sidottu riimittely oli nyt vaihtunut, loppusoinnuttomaan tyyliin. Tulenkantajat-lehdessä yhteiskunnallisesti kantaaottavana pakinoitsijana. Nimimerkillä Pecka ja Pekka. Hänen veljensä Erkki Vala oli Tulenkantajan perustaja.

Katri Valan viimeisimmät runot vastustavat sotaa sekä fasismia ja puolustavat vähäosaisia, lapsia ja ihmisten välistä veljeyttä ottamatta yksioikoista puoluepoliittista propagandaa. Kuuluisassa ”Pajupilli”-runossa hän korostaa, ettei ole ”lipunkantaja”. Runoudellaan hän sai sanotuksi sen mitä tahtoi ja hän koki, että hänellä oli velvollisuus vapaus reagoida ideologisesti, sitoutumatta aikakautensa ilmiöihin. Moni aikalainen sanoi hänen olevan ”Elämän ylistäjä ja maan rakastaja”.

”-Minusta tuntuu, etten itse mitään luo, vaan jokin korkeampi voima minussa”.

Armakselleen hän kirjoitti ”-Ainoa rakas, toivoisin, että iloitsisit tästä päivästä. Eikö minun rakkauteni jaksa tehdä sinua onnelliseksi? Rakastan sinua niin, olen niin onnellinen sinusta, minusta tuntuu, että voin antaa elämälle anteeksi kaikki aikaisemmat tuskalliset vuoteni, kun minulla on sinut”.

IHANA, SURULLINEN ILTA

*Vedessä on himmeä, kultainen viiva.
Auringon pyöreä reuna painuu alas.
Kukat sulkeutuvat.
Maa tuoksuu raukeasti.
Ohut sinipunainen hämy
suuteli silmiäni.
Suuria sametinmustia perhosia
putosi kuolleina maahan.*

Kaukainen puutarha 1926

Katri Vala asui meille tutussa Marjatan talossa eli Martsussa Vilhovuorenkujan päässä 1930-luvulla. Martsun viereinen puisto, Marjatan mäki, on nykyinen Katri Valan puisto ja hänen tuhkansa lepää siellä. Keuhkotautisena ja köyhänä hän kuoli Ruotsissa, mutta hänet haudattiin juhllallisina menoin puistoon. Katrin kirjailija- ja taiteilijaystävätkä kantoivat uurnan puistoon.

Krista Hagman

Katri Vala nuorena

C-VITAMIINI ASKORBIINIHAPPONA VAI ASKORBAATTINA – TÄMÄKIN ON HYVÄ JA KIVA TIETÄÄ!

Askorbiinihappo on vesiliukoinen vitamiini, joka ei suurinakaan annoksina kerry elimistöön. Se erittyy muutaman tunnin sisällä, ja sitä voidaan ottaa useamman kerran päivässä n. 60-500 mg kerrallaan. Isoja määriä askorbiinihappoa ei kuitenkaan suositella annettavaksi, koska sen pH-arvo on 3,0. Jättiannokset voivat aiheuttaa suolistohäiriöitä, ripulia ja ilmavaivoja sekä elimistön happamoitumista. Askorbiinihapon antaminen on hyvä aloittaa 20-60 mg:n kerta-annoksina. Jos koiran suolisto sietää sitä hyvin, annostusta voidaan lisätä porrastetusti. Yli 200-300 mg:n kerta-annoksia suuremmat määrät eivät tavallisesti imeydy keralla suun kautta otettuna. Askorbiinihapon suoloilla; mm. natriumaskorbaatilla, kaliumaskorbaatilla ja magnesiumaskorbaatilla ei ole askorbiinihapon haittavaikutuksia, koska niiden pH on 7,4. Pitkävaikutteinen depot-C-vitamiini (mm. kalsium askorbaattimuodossa) ei poistu elimistöstä virtsan mukana, joten sitä on hyvä annostella ohjeiden mukaisesti.

LÄHTEET

Luonnollisia C-vitamiinilähteitä ovat tuoreet marjat, hedelmät, vihannekset ja juurekset. Runsaimmin C-vitamiinia on ruusunmarjoissa, tyrnimarjoissa, mustissa viinimarjoissa sekä lehtikaalissa. Kalsium ja magnesium tehostavat C-vitamiinin imeytymistä. **(katso kohta HUOM!)**

C-vitamiini tuhoutuu kuumennettaessa ja pitkään varastoitaessa ja liukenee helposti veteen. Se hapettuu herkästi, eikä säily kosketuksessa ilman ja auringonvalon kanssa.

Asetyyliisalisyylihappo on C-vitamiiniryöväri. Sitä on särkylääkkeissä, mm. aspiriinissä. Aspiriinin käyttö saattaa kolminkertaistaa C-vitamiinin tarpeen. **Aspiriinia ei pidä antaa eläimille**

Jos koira saa ginsengjuurta ja C-vitamiinia purkista tai ruuan mukana, niiden välillä on hyvä pitää ainakin kolmen tunnin tauko. **C-vitamiini tappaa bakteereja.**

HUOM! Parinkymmenen vuoden ajan on tehty laajalti tutkimuksia siitä, miten **koirien ” parantumaton ” lonkkavika on**

ehkäistävässä ja hoidettavissa C-vitamiinilla. Nämä tiedot ovat kaikkien eläinlääkärien ulottuvilla, ja toiset eläinlääkärit pelastavat koiria tällä tiedonjyvällä. Aika hienoa, kun ajatellaan kuinka usealla koiralla on jonkinasteinen lonkkavika (oma kommentti).

Kalsiumlähteet:

hapanmaitotuotteet, raejuusto, kaalit, liotetut ja hienonnetut seesaminsienet, vihreät lehtivihannekset ja punajuuren naatit.

Magnesium: kaali, kuivatut pavut, soijapavut, mantelit, kuoritut ja soseutetut auringonkukan- ja seesaminsienet, herneet, pinaatti, banaani kaurahiutaaleet, vehnänalkiot.

Lähde: KOIRAN LUONNONMUKAINEN HOITO / ULLA KIVIMÄKI /RKS TIETOPALVELU OY

Järjestyslaki korvaa kuntien järjestyssäännöt

Uusi järjestyslaki pyrkii edistämään järjestystä ja turvallisuutta yleisillä paikoilla. Yleiseen järjestykseen liittyvät säännöt ovat koko maassa samat 1.10.2003 alkaen. Aiemmin Suomessa ei ollut järjestyslakia, vaan voimassa olivat kuntien hyvinkin erilaiset järjestyssäännöt.

Lisätietoja osoitteesta www.poliisi.fi/jarjestyslaki

KOIRAT PIDETTÄVÄ KYTKETTYINÄ JA JÄTÖKSET KERÄTTÄVÄ

Uuden 1. lokakuuta voimaan tulevan järjestyslain mukaan koirat on pidettävä taajamissa kytkettyinä ja niiden jätökset on kerättävä taajamien hoidetuilta alueilta.

Suomen Kennelliitto pitää järjestyslain pääperiaatteita hyvinä, mutta yksityiskohdista löytyy epäkohtia. Kennelliiton mielestä on kohtuutonta, että koira on pidettävä taajamassa aina kytkettyinä. Kennelliiton toiveena on, että taajamien ulkopuolella voimassa olevan metsästyslain tapaan koiria voisi pitää taajamissa hallitusti vapaana siten, että ne olisivat välittömästi kytkettävissä.

- Järjestyslailla itse asiassa vaikeutetaan vastuuntuntoista koiran omistajaa kouluttamasta koiraansa kunnan koirakansalaiseksi. Esimerkiksi pennun kouluttaminen hallittavuuteen edellyttää mahdollisuutta pitää sitä valvotusti vapaana, Kennelliiton lakimies Mika Leppinen toteaa.

Koiria voi järjestyslain mukaan pitää taajamissa vapaina koirapuistoissa, koirien harjoituspaikoissa sekä suljetuilla piha-alueilla. Kunnat ovat kuitenkin järjestäneet koira-asiat vaihtelevasti, joten kaikilla koirien omistajilla ei ole tarvittavaa koulutusaluetta lähettyvillä. Koirien on oltava myös luvallisesti vapaana ollessaan omistajansa tai haltijansa valvonnassa.

Järjestyslaissa mainitaan myös paikat, joissa koiria ei saa ulkoiluttaa, ellei sitä ole erikseen sallittu. Kiellettyjen listalla ovat yleiset uimarannat, torit toriaikana, lasten leikkipaikat, urheilukentät sekä hiihtoladut. Lain mukaan on kuitenkin aina sallittua pitää koira kytkettyinä mukana kuntopolulla ja muulla sen kaltaisella juoksuradalla.

- Omistajan asia on huolehtia, että koira ei häiritse muita kuntoilijoita, Mika Leppinen muistuttaa.

Laissa todetaan, että koiran omistajan tai haltijan on pidettävä huolta, että koiran uloste ei jää ympäristöön hoidetulla alueella taajamassa. Tällaisia alueita ovat niin kuntien ylläpitämät kuin myös yksityishenkilöiden hoitamat alueet.

- Eläinten jätösten osalta Kennelliitto toivoo, että lainsäädäntö kohtelisi eri eläinlajeja tasavertaisesti. Velvollisuus jätösten korjaamiseen ei saisi koskea vain koiria, Mika Leppinen sanoo.

...ja sit me oltiin ihan tööt...

No:1/2003

Katri Valan

Rakit ja Hurtat

Jäseneksi liittyminen

Voit liittyä jäseneksi täyttämällä osoitteessa www.kukin.to/koirakerho, ilmoittautumislomakkeen tai voit meilata yhteystietosi osoitteeseen koirakerho@kukin.to. Lisätietoja myös koirapuiston ilmoitustaululta.

Liittymismaksu on 5 €. Jäsenmaksu vuodelle 2003 on 5 €. Lähetämme sinulle postitse laskun ja kerhomme säännöt

Kerhomme on avoin kaikille koiraihmisille.

Jos haluat vaikuttaa ympäristömme asioihin, tule mukaan!

Katri Valan Rakit ja Hurtat ilmestyy 3-4 kertaa vuodessa.

Rakit ja Hurtat -lehti lähetetään Katri Valan puiston koirakerho ry:n jäsenille postitse, niille jotka ovat jättäneen sähköpostiosoitteen sähköpostitse sekä se julkaistaa koirakerhon Internet -sivuilla www.kukin.to/koirakerho.

Osallistuthan sinäkin lehden tekoon? Juttuja ja juttuaiheita sekä valokuvia voi lähettää osoitteeseen nina.mantynen@thermo.com. Kaikki materiaali on tervetullutta (ellette halua nähdä Bellaa joka kansikuvassa!?)